

Maria Trepp

Ik ben net het dikke filosofische werk van Peter Sloterdijk, “Sferen” aan het lezen. De eerste deel draagt de titel “Bellen”; en op de omslag is een uitsnede uit “De tuin der lusten” van Hieronymus Bosch te zien met een liefdespaar in een bel.

Op internet zijn artikelen en uitleg te vinden over het motief van de bellenblazer in de kunst van de 16^e eeuw, zie, *Tot lering en vermaak, Betekenissen van Hollandse genrevoorstellingen uit de zeventiende eeuw* van E. de Jongh.

De zeepbel dient hier in de kunst van de 16^e eeuw als “vanitas” symbool, als symbool van de vergankelijkheid.

Er wordt uitgelegd dat de spreuk ‘**homo bulla**’: **de mens is een luchtbel gelijk**, aan de *Adagia* van Erasmus te danken is. Onder het trefwoord ‘homo bulla’ verklaart Erasmus daarin dat ‘niets breekbaarder, vluchtiger of lediger is dan het menselijk leven, dat daarom lijkt op een luchtbel in het water, die even snel opkomt als verdwijnt’.

Rembrandt, **Bellenblazende Cupido**, 1634

De tekst van Sloterdijk begint met een geestige beschouwing over bellenblazen, begeleid van een afbeelding van een bellenblazer van Millais.

Millais, *Zeepbellen*, 1886

Bij Peter Sloterdijk staat de zeepbel anders dan in de 16e eeuw geheel positief voor een menselijk-kinderlijk speelse expansiedrang en expansievermogen, en voor het vermogen om te in-spireren (de bel draagt de menselijke adem) en ook om ge-inspireerd te worden (door de mooie bellen in kunst en werkelijkheid).

Manet, *Bellenblazer*

en hier Zeepbellen, Vermaak en wetenschap:

en ten slotte wil ik wijzen op het nieuwe boek van Joke J. Hermsen, Stil de tijd, en haar lof van de verveling, waarin een hoofdstuk is opgenomen over "Bellen blazen in de tijd".

© Hermsen 2010

[Stil de tijd](#)

[De kunst van de stilte](#)

[De kunst van de stilte](#)

[De kunst van de stilte](#)

[De kunst van de stilte](#)

[De kunst van de stilte](#)

[De kunst van de stilte](#)

[De kunst van de stilte](#)

[De kunst van de stilte](#)